

HRVATSKI glasnik

Godina XVII, broj 20

17. svibnja 2007.

cijena 100 Ft

Foto: Branika Pavić Blažević

Mali recitatori iz salantske škole

Komentar

Protuliće stvoreno za prijateljstvo

Danas nij već u Gradišću takovoga naselja ka ne bi raspolagala prijateljstvom u matičnoj nam domovini. Svagdir su se procvali službeni kontakti, na toj osnovi, samo od sebe razumljivo, njeguju se i privatne veze, a što bi moglo tirati već vode na naš jezični mlin nek ove žive, prik telefona, emaila, spravišća postojeće stvarne komunikacije. Neka mjesta imaju još i tri-četire kopčice u Hrvatskoj, u tom povezivanju vodeću ulogu odigrava Koljnof sa svojim brojnim prijateljstvi s Gračanci, Buševčani i Bibinjci. A ove veze ne postoju samo na papiru, u riči, nego su živahna, vridna zrcala takove suradnje ke su pravoda obostrano poželjne. Kulturna delegacija iz Bibinja krajem prošloga miseca je boravila u Koljnofu, školsko zastupništvo iz Buševca malo kašnje za njimi se je strefilo s domaćini, a misec juni će pozvati u Gračane Koljnofce na stoti jubilej HŠPD-a Podgorac. Umočki Kajkavci pred kratkim su vridne minute potrošili u pažljivom okruženju Januševcev u Savskom Marofu. Projdući tajedan petroviska Dvojezična škola je pogostila dicu i pedagoge iz Donje Zeline, a istovrimeno su se mogli veseliti i Četarci prijateljem iz Kupljenova. Polag toga KUD Hruševac Kupljenski odgaja lipe čuti prema stanovnici Hrvatskih Šic. Iz Zagorja od nedavna redovno doputuju u sjeverno Gradišće i šenkovečki folklorashi. Za nekoliko dana Bizonjci će i oficijelno okruniti ov odnos. Nećemo tajati ni naše zaufanje da će za dogledno vrime konačno stupiti i na prijateljsko polje Sisak ter Sambotel. To bi bilo jur odavno poželjno, samo naš grad nij preveć interesa pokazao prema Sisčanom, ali izgleda napraviti će ta korak vrijeda Hrvati u spomenutom varošu. Nardarci će u juniju skupa svečevati s prijatelji iz Murškoga Središća, a šopronske Hrvate će znova posjetiti tovaruši iz Našica. Ličko-senjska županija predvidja krajem majuša potpisati sporazum o suradnji sa Željeznom županijom. Zvana toga, ovo protuliće pozdravit će kazalištarce naselja Hercegovca u Pinčenoj dolini, a na Hrvatske dane u Bika dojt će folklorashi iz Koprivničkih Bregov. Uz to, Undanci će u svojem selu primiti zdavno vidjene drage goste iz slavonskoga Cerića. Sudeći po svemu ovomu, gdo bi se ufao reći da protuliće nij stvoreno za prijateljstvo, druženje i ugodna spravišća?

-Tih-

„Glasnikov tjedan“

Prošloga tjedna međunarodna zajednica bila je politički usredotočena na Hrvatsku, koju su na samitu u Zagrebu ocijenili riječima, bar novinari, uzdanicom međunarodne zajednice u regiji. Pogotovo u svjetlu političkih vjetrova u Srbiji i podrške koju radikali uživaju u toj zemlji. Nasreću uspjela se i tamo formirati „proreformska“ vlada, u dogovoru Tadić-Košunica-Dinčić, i bar za trenutak otkloniti strahove od radikalizma.

Na Eurosongu pobijedila je predstavnica Srbije, pa ćemo svi zajedno sljedeće godine pjevati u Beogradu. Od samostalne Hrvatske bio je to prvi Eurosong na kojem Hrvatska nije imala svoga predstavnika. Dado Topić nije prošao u polufinalnom prednatjecanju, ali je zato Magdolna Rúzsa na dostojan način predstavljala Mađarsku u završnici Eurosonga.

Domaćin samita „Proces suradnje u jugoistočnoj Europi (SEECP)“ koji se zbio 11. svibnja u Zagrebu, Ivo Sanader snažno je podržao regionalnu suradnju i uključenje zemalja jugoistočne Europe u euroatlantske integracije, te pozvao sve zemlje da krenu putem demokracije i vladavine prava. Sastanak na vrhu SEECP-a potvrdio je poziciju Hrvatske kao najnaprednije i vodeće zemlje u

regiji uza snažnu potporu EU-a i SAD-a. Samit je završio usvajanjem završne »zagrebačke deklaracije«, čime je označena nova faza regionalne suradnje. Svu odgovornost za nastavak tijeka demokratizacije i postizanja europskih standarda preuzele su same zemlje u regiji uz potporu naj snažnijih čimbenika međunarodne zajednice. Cilj procesa suradnje jest trajna stabilnost u okviru

Europske unije i NATO-a, istaknuto je u Zagrebu. U svjetlu hrvatskih približavanja narečenim integracijama, 17. svibnja u Zagrebu je održana druga po redu zajednička sjednica mađarske i hrvatske Vlade s niz točaka dnevnoga reda, od kojih se nadamo boljitku i u životu Hrvata u Mađarskoj. O tome opširnije u sljedećem broju Vašega tjednika.

Toplo vrijeme i visoke temperature te razlike u temperaturnim skalama, nama koji smo osjetljiviji, zadaje poprilično glavobolje ovih tjedana. Vremenu se raduju mladi koji se već kupaju u Balatonu ili toplome moru te organizatori priredaba koje okupljaju velik broj folklornih društava i na ulicama naših hrvatskih naselja.

Branka Pavić Blažetin

Na 35. jubilarom shodišću u Juri, 6. svibnja, bilo je puno gostiju, među njima bili su i veleposlanik Republike Hrvatske u Budimpešti Ivan Bandić i predsjednik Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp. Svetu misu celebrirao je zadarski nadbiskup, mons. Ivan Prenđa

Aktualno

Profilirano članstvo – zalog budućnosti civilnih udruga

Josu Ostrogonac

Nedavno je održana sjednica Predsjedništva Saveza Hrvata na kojoj je uz ostalo bilo riječi i o Savezovu proračunu u 2007. godini, ali i o njegovu članstvu, koje treba staviti na zelenu granu. Naime, često volimo reći kako Savez ima i do pet tisuća članova, ali ne možemo pokazati članarinu koju su po zakonu o udrugama članovi udruga obvezatni uz druge zakonom propisane odredbe uplaćivati te i na taj način potvrđivati svoje članstvo i svoj interes da budu doista djelatni članovi te iste udruge. Tako se može dogoditi da dok govorimo o masovnom članstvu u svjetlu brojke od pet tisuća, za ilustraciju neka posluži primjer, kako mi je jedan od tajnika jedne od naših Savezovih podružnica, registrirane podružnice rekao, kako njihov «ogranak» ima 30 članova koji redovito plaćaju članarinu. Kako dalje u svjetlu tih pokazatelja sačuvati vjerodostojnost? Između kongresnih zaključaka iz Koljnofa čula se i potreba što skorijega stavljanja djelovanja Saveza na pravno utemeljene i profilirane osnove, to više što je i na posljednjim izborima za manjinske samouprave upravo Savez Hrvata u Mađarskoj, kao najjača hrvatska zemaljska udruga, odigrao ključnu ulogu, tako da danas u najvišem političkom tijelu Hrvata u Mađarskoj, u Skupštini Hrvatske državne samouprave, sjede isključivo zastupnici koji su na izborima krenuli upravo uz potporu Saveza Hrvata u Mađarskoj (iznimka je Društvo Horvata kre Mure koje je usklađeno djelovalo sa Savezom).

Potkraj travnja čule su se vijesti kako je od nadležnoga parlamentarnog odbora Savez za svoju djelatnost u 2007. godini dobio više nego skromna sredstva. Po mišljenju predsjednika Saveza Hrvata u Mađarskoj Jose Ostrogonca, koji reče kako to još uvijek nisu službeni podaci, ali je na njihovu molbu predsjednik Skupštine HDS-a Mišo Hepp već reagirao kod nadležnoga odbora. Na žalost mnogo toga nije mogao učiniti jer su sredstva već podijeljena. Izgleda da smo mi dobili oko

2,5 milijuna forinti, dok su neke civilne udruge koje nemaju veze s Hrvatsvom, ali su se "pojavile", i u našim bojama, dobile gotovo 50 posto od svote novca dodijeljenoga nama, kazao je Ostrogonac. Mi smo obišli sve odbore i nadležnima ukazali na važnost krovnih civilnih udruga, u našem slučaju Saveza Hrvata u Mađarskoj, zajedno s predstavnicima drugih manjina koje muče slični ili isti problemi. Obećanja smo dobili, ali ključ pri podjeli novaca nije nam pogodio.

Kod Odbora za ljudska prava natječu se sve civilne udruge, tako i zemaljske udruge, kao što je Savez Hrvata u Mađarskoj, čiji je zadatak usklađivanje ovdašnje hrvatske civilne sfere. Da bi se ta uloga mogla ostvarivati, trebaju određena materijalna sredstva. Natječajne mogućnosti su otvorene, ali to su mala sredstva za krovnu organizaciju i njezino nesmetano djelovanje. Nemamo danas ni administratora te sve radimo uz dobru volju i pomoć naših aktivista.

Otežava nam ovogodišnji položaj i plan rada i primjedba nadzora s glavnogradskega javnog odvjetništva kako trebamo ubirati članarinu. Za to trebamo mijenjati statut, a on se može mijenjati samo na kongresu. Trebalo bi sazvati izvanredni kongres. Kongres i njegovo sazivanje stoji najmanje milijun forinti. Kako to učiniti, ne znam. Pred nama su veliki zadaci, mi bismo kongres odgodili za iduću godinu, kako bismo ga mogli dobro pripremiti. Mi kažemo da imamo oko pet tisuća članova. Bila je to stvarna brojka prije desetak godina. Regije se trebaju registrirati. Zasada Bačka i Baranjska regija nisu registrirane, to treba što skorije riješiti. Baranja ima pred sobom zadatak biranja novoga predsjednika jer Mišo Hepp, sadašnji predsjednik Baranjskog ogranka, odrekao se te dužnosti. Trebamo izraditi nacrt za članarinu. One regije koje su registrirane, već danas rade po načelu prikupljanja članarine. Čekamo pomoć i iz matične države, nešto smo već i dobili zahvaljujući diplomatskim predstavništvima Republike Hrvatske u Mađarskoj. Moramo se truditi, ali zbog nedostatka novčanih sredstava ne možemo organizirati državne manifestacije koje su naše i na kojima ćemo se mi pojaviti sa svojim programima i sadržajima. Savez računa na moralnu i materijalnu potporu Skupštine HDS-a u kojoj sjede zastupnici koji su na izborima krenuli u njegovim bojama. Suradnja se nastavlja i u idućem razdoblju, jednako kao i zajednički programi. Računa se uskoro i na potpisivanje ugovora o suradnji između Saveza i HDS-a, izjavio je za Hrvatski glasnik predsjednik Saveza Hrvata u Mađarskoj Josu Ostrogonac.

bpb

Ivica Račan

(1944. – 2007.)

U Zagrebu je nakon kratke i teške bolesti 29. travnja preminuo predsjednik SDP-a, saborski zastupnik Ivica Račan. Rođen je 24. veljače 1944. godine u Ebersbacku u Njemačkoj. Djetinjstvo i mladost proveo je u Slavonskome Brodu, a studije je završio u Zagrebu. U politički život ulazi 1972. godine kada postaje članom Izvršnoga komiteta Saveza komunista Hrvatske. Deset godina poslije imenovan je ravnateljem Političke škole Josipa Broza Tita u Kumrovcu, a potom i za člana Predsjedništva Centralnoga komiteta SKH. Bio je na čelu hrvatskog izaslanstva na 14. partijskom plenumu Saveza komunista Jugoslavije kada su hrvatski i slovenski delegati napustili plenum u znak prosvjeda protiv velikosrpske hegemonije najavivši tako i raspad Jugoslavije, te protivljenje Miloševićevim idejama o Velikoj Srbiji. U osvit demokratskih promjena 1989. Ivica Račan dolazi na čelo Centralnoga komiteta SKH-a. Godine 1990. SKH na čelu s Ivicom Račanom donosi odluku o raspisivanju prvih višestranačkih izbora. Račanova stranka (SKH-SDP) na izborima postiže 35% glasova, i vlast predaju pobjedničkoj stranci Hrvatskoj demokratskoj zajednici. Na izborima 1992., sada već Socijaldemokratska partija (SDP), postiže svega 2% glasova birača. Zbog političke umjerenosti Račana mnogi karakteriziraju pridjevom kompromista. On u oporbi radi umalo osam godina na jačanju SDP-a, stvara se novi imidž stranke, raščističava se s komunističkom prošalošću, te na izborima 2000. g. SDP u koaliciji s HDSL-om formira vladu. Ivica Račan postaje hrvatskim premijerom. Račanovim dolaskom na vlast prestaje takozvana «tiha međunarodna izolacija Hrvatske», te on i njegova vlada predaju i službeni zahtjev za otvaranje pregovora s EU. Račanova koalicija u studenome 2003. gubi izbore, na vlast dolazi HDZ s Ivom Sanaderom na čelu. SDP djeluje kao najjača oporbena stranka. U veljači 2007. Ivici Račanu dijagnosticiran je tumor na bubrežima, zbog komplikacija u liječenju i metastaza. Dana 11. travnja odstupa s mjesta predsjednika SDP-a. Ivica Račan umro je 29. travnja 2007. godine. O njemu je stranački kolega Mato Arlović kazao: „Račan je bio inicijator i sudionik uvođenja višestranačja. Dostojanstvenim prijenosom vlasti na prvim višestranačkim izborima 1990. stvorio je temelje hrvatske demokracije. Gubitkom vlasti Račan pristupa stvaranju socijaldemokracije i borbi za lijevicu na hrvatskoj političkoj sceni, jer bez nje ne može biti prave demokracije.“ Predsjednik Sabora Vladimir Šeks na komemoraciji u hrvatskom Saboru rekao je: „Ivice, ti si svoj životni put završio, ali si ga ispisao odgovorno i čestito prema svojim najbližima, prijateljima i Domovini“.

bpb

BAJA – Uoči sjednice županijske hrvatske samouprave

O pravilniku rada i ustrojstva, o proračunu i programima

Nakon osnivačke sjednice održane 19. ožujka u Kečkemetu, na poticaj predsjednika Jose Šibalina, 26. travnja u županijskome Narodnosnom domu u Baji održan je dogovor vijećnika Županijske hrvatske manjinske samouprave. Kako nam reče Joso Šibalin, svrha je sastanka bila da se uoči prve redovite sjednice izradi nacrt pravilnika o radu i ustrojstvu, nadalje proračunu i programima Hrvatske manjinske samouprave Bačko-kiškunske županije (prijedlog za službeni naziv županijske hrvatske samouprave) za 2007. godinu.

Prema dogovoru uz naziv na grbu županijske hrvatske samouprave stajat će županijski grb, sjedište će biti u Narodnosnom domu, koji će uz voditelja Istvána Hajdúa, županijskog referenta za manjine, osigurati potrebno zaleđe administrativnih i gospodarskih poslova. Predviđeno je osnivanje dvaju odbora (četveročlanog odbora za financije, petočlanog odbora za obrazovanje, kulturu i društvene veze) uz uključivanje vanjskih članova. Među ostalima predsjednik Joso Šibalin izvjestio je okupljene o svome referatu na II. bajskoj konferenciji ustanova u održavanju državnih manjinskih samouprava, u kome je upozorio na prva iskustva u radu županijskih manjinskih samouprava, ponajprije na zakonske nedostatke i financiranje srednje razine koja se ne razlikuje od mjesnih samouprava (640 tisuća forinti). Stoga u sastavljanju proračuna za 2007. godinu neće biti velikih mogućnosti jer će županijska hrvatska samouprava gospodariti državnom potporom za tričetvrt godine, a to je iznos od 470 tisuća forinti, koji će jedva pokrivati putne troškove županijskih sjednica i sjednica odbora. Glede programa jasno je da županije, barem zasada, neće imati svoje vlastite programe, ali će podupirati važnije mjesne priredbe kako bi one dobile županijski rang.

Prva redovita sjednica županijske hrvatske samouprave održat će se najvjerojatnije početkom lipnja jer je na osnivačkoj sjednici predsjedniku Josi Šibalinu povjereni da najkasnije do 31. svibnja za lipanjsku sjednicu podnese prijedlog pravilnika o radu i ustrojstvu Županijske hrvatske manjinske samouprave. Njime će se regulirati rad županijskoga manjinskog tijela, prihvatiti naziv, pečat manjinske samouprave, te utemeljiti odbori.

U iščekivanju boljih dana mohačkog muzeja

Posla ima, traže se sredstva

„I županija i grad naglasili su kako je taj muzej zajednički interes i da treba uložiti sve moguće kako bi se zajedničkim snagama osigurali uvjeti za sakupljački rad, očuvanje i prikazivanje zbirke kojoj nema premca samo u užoj regiji nego i u europskim omjerima” – naglašeno je uz ostalo prije gotovo dvije godine povodom obilježavanja 80. obljetnice Muzeja «Dorottya Kanizsai» u Mohaču, objelodanjeno na stranicama našega tjednika. Unatoč tome, lani su se javili ozbiljni problemi oko održavanja i te kako važne ustanove za Hrvate u Mađarskoj, s obzirom na golemo narodno blago hrvatske materijalne i duhovne kulture. U razgovore o budućnosti muzeja uključena je i Hrvatska državna samouprava.

Kakva je trenutno stanje? – upitali smo nedavno Jakšu Ferkova, ravnatelja «bazičnog» muzeja u Mohaču.

«Financijska situacija ni sad nije bolja nego što je bila, ne znamo što će biti, u iščekivanju smo razvoja situacije. Ne znam ni sam što će biti. Izabrana je nova Županijska skupština Baranje, a imamo i novu ravnateljicu u Pečuhu. Posla imamo, Fakultet u Pečuhu naručio je tri izložbe. Lani smo počeli jednu izložbu u budimpeštanskom HOŠIG-u, koju bismo ove godine završili, ali to ovisi ponajviše o novčanim mogućnostima, hoće li uspjeti nabaviti odgovarajuća sredstva putem natječaja. To je etnografska izložba «Hrvati u Mađarskoj», u okviru koje su izložene nošnje, fotografije, keramika i drugo. Lani smo predstavili bošnjačke i šokačke Hrvate, ne samo iz Baranje već i iz Bačke, iz Santova, a ove godine bismo prikazali podravške, pomurske, gradišćanske i bunjevačke Hrvate. Ako već učenici nemaju priliku doći u naš muzej u Mohač, onda da im se tamo predstavi gdje pohađaju školu, da upoznaju kako su nekada živjeli i radili naši stari.»

Kako reče moj sugovornik, uvjeti za rad nisu nimalo idealni, a osim financijskih teškoća navodi i smanjeni broj djelatnika.

«Malo nas je, a posla ima mnogo. Lani su nam otpustili jednu osobu, Marcelu Kulutac, koja se bavila tekstilom, koja je radila na

popravljanju i obnavljanju sakupljenog materijala u skladištu, vezla, šila i krpala. Na žalost, za to sada nemamo djelatnika, a bilo bi nam prijeko potrebno.»

Prema riječima Jakše Ferkova, ono što je prikupljeno, spisano je na kartonima, a sada treba sve katalogizirati. Ako još nekog otpuste, onda mogu zatvoriti vrata muzeja.

Budući da financijskih sredstava nemaju, novu građu mogu skupljati samo onda ako ju im tko dade u poklon. Prije 5-6 godina još su mogli nabaviti sredstva za sakupljački rad putem natječaja, kojih sada nema, a usto sve je poskupjelo. Kako kaže, bilo bi mnogo toga u Baranji i u Podravinu, ali i na bunjevačkom prostoru u Bačkoj. Posao otežava i to što sve treba popravljati, dotjerivati. Lani su za održavanje dobili 1,5 milijuna forinti od Hrvatske državne samouprave i Javne zaklade za nacionalne i etničke manjine. I ove godine očekuju potporu Skupštine HDS-a, ali i putem raznih natječaja.

„Ne znam ni sam što će biti, što će nam Boga dati” – ponavlja na kraju našega razgovora ravnatelj Jakša Ferkov, u iščekivanju razvoja situacije i boljih dana za mohački muzej.

S. Balatinac

Blagdan sunovrata u Ferencvárosu

*„Vino je ljubav koja teče.
Dragulj je kristalična ljubav.
Žena je nepatvorno biće ljubavi.
Pridajem li još cvijet i glazbu,
osjećam da ta ljubav blista u raskošu boja
i pjeva, miriše, živi i mogu je pojesti i popiti ...”
(Hamvaš)*

U subotu, 14. travnja, s početkom u 18 sati, u Bugarskom domu kulture, u organizaciji Hrvatske manjinske samouprave budimpeštanskog IX. okruga, Ferencvárosa, održana je veoma uspješna kulturna priredba – Blagdan sunovrata.

Nazočne goste, među inima predstavnike hrvatske diplomatske službe u Budimpešti, konzulicu veleposlanstva Republike Hrvatske, Carmen Floršić, goste HOŠIG-a, članove izaslanstva Kazališta mladih iz Splita i predstavnike okružnih hrvatskih samouprava, pozdravila je predsjednica Marija Šajnović.

Blagdan sunovrata zapravo je slavlje dolaska proljeća i velikih radosti kao što su ljubav i vino. Svi smo mi Hrvati iz Santova, Aljmaša, Pačira i Vršende koji obitavamo i djelujemo u Budimpešti. Sve nas osim toga povezuje još jedna nit, deveti okrug. Danas vam želimo predstaviti naš uži zavičaj, južnu Mađarsku. Izložbom hrvatskih narodnih nošnji, glazbom, plesom, pjesmom i vinom. U večernjem programu će se predstaviti KUD HOŠIG-a «Tamburica», a nakon njihova programa, uz kušanje bureških specijaliteta gosp. Srećka Pavlovića i specijalnih kapljica baranjskih vina, uveseljavat će nas popularni tamburaški sastav Ladislava Kovačevića, «Orašje» iz Vršende, želeći vam svima nezaboravnu i ugodnu večer – rekla je uvodno, predsjednica Marije Šajnović.

U lijepom broju okupljene goste, za bijelim prostrtim stolovima, prostrane kazališne dvorane Bugarskog doma kulture, uime plesnog ansambla pozdravila je i uč. 2. r. Inez Nikšić, a koja nas je upoznala s kraćom poviješću djelatnosti koja datira čak od 1987. godine. Naši mladi entuzijasti, folklorne nam baštine, danas djeluju u tri grupe učeničkih naraštaja od 90 osoba, s ciljem i prioritarnim zadatkom sakupljanja i očuvanja bogatstva tuzemnih plesnih, glazbenih hrvatskih tradicija te umjetničko postavljanje i predstavljanje na scenu. Česti su gosti glavno-gradskih okružnih samoupravnih kulturnih zbivanja i prigoda kao i sudionici niza plesnih susreta i festivala ovdje i u inozemstvu, kao što su Zagreb, Šibenik, Moskva, Riga i Helsinki.

Ovoga je puta publika mogla uživati u koreografijama umjetničke voditeljice Marije Silčanov Kričković i njezina supruga Antuna Kričkovića, nositelja odličja Zasluznog umjetnika Narodne Republike Mađarske, i to

u Šokačkim plesovima iz Baranje, zalskim pjesmama, Mediteranskim plesovima, Valpovačkom kolu i Žetvi.

Ovaj ciklus samouprave i u sastavu i u predviđenim svojim programima zaslužuje opću pozornost hrvatskih zajednica u Budimpešti. Naime, predsjednica Šajnović, uza Stipana Kovačeva, Bernadetu Kovač, Dominiku Angebrandt i Đurđicu Brindza, već lani u listopadu – radi dostojnog predstavljanja hrvatske zajednice – osmislila je i ovu uspješnu prigodu. Danas u IX. okrugu, osim hrvatske, djeluje još njemačka, slovačka, srpska i rusinska manjinska samouprava. 12. svibnja se predstavilo pet manjinskih samouprava, kada je također nastupiti KUD „Tamburica”. Osim toga im je u planu aktivno sudjelovanje na raznolikim lokalnim priredbama.

Tako će 6. listopada – povodom dvodnevna „Ferencvároskoga proštenja”, na posebnom štandu, biti prilike za predstavljanje hrvatske kulturne baštine – saznali smo od predsjednice Marije Šajnović tijekom vesele i razdragane večeri koja se, uz neumorno plesanje naše mladeži pa i starijeg nam svijeta, odvijala u nesvakidašnjoj i nezaboravnoj atmosferi.

M. Dekić

ČAKOVEC – Pomurski i međimurski poštari surađuju već više od pet godina. Povezali su se posredstvom hrvatskih poštara u našim naseljima, pa se svake godine priređuje nogometni susret i kulturna večer, naizmjenično u Mađarskoj i u Hrvatskoj. Ovaj put, 19. svibnja, domaćini će biti poštari iz Čakovca, gdje će se održati nogometne utakmice između poštara te poštarica dviju država. Na kulturnome programu nastupiti će tamburaši „Sumartonski lepi dečki” sa sumartonskim mješovitim zborom.

MLINARCI – Hrvatska manjinska samouprava na čelu s Kristinom Gerőy priredila je za sve naraštaje proslavu 1. svibnja. Toga dana, kada se slavi rad, nije se radilo, nego se igralo na mjesnom igralištu, priređena su natjecanja za djecu, pečenje slanine i zabava. Manjinska samouprava tom priredbom želi privući što više žitelja da se djelatno uključe u njezine programe.

SERDAHEL – Ribičko društvo prvog dana svibnja priredilo je natjecanje u pecanju. Ove godine natjecanje je bilo međunarodnoga karaktera, naime, stigle su kolegice iz Hrvatske, iz Goričana i Kotoribe. Na mjesnoj šljunčari okupilo se šezdesetak ribiča od kojih su 17 bila djeca. Među odraslima ovaj put su bili uspješniji domaćini. Prvo mjesto osvojio je Stjepan Mihović s ulovom od 15 kg, drugo Stjepan Prosenjak s 2,8 kg, a treće Stjepan Trojko s 2,5 kg. Nagrade je uručio Ladislav Markan, predsjednik Društva. Djeca su bila manje sreće, kod njih su ulovile samo dvije osobe. Dino Cavlek s ulovom od 1,4 kg osvojio je prvo, a Mihail Pongrac s ulovom od 0,7 kg drugo mjesto. Sljedeći susret ribiča predviđa se u kolovozu na Danu sela Serdahela.

LETINJA – Dobrovoljno vatrogasno društvo iz toga pomorskoga grada dobro surađuje s međimurskim vatrogascima. Kada je letinjsko društvo slavilo 120. obljetnicu svoga postojanja, 6. svibnja, pozvane su i ekipe iz Hodošana, Donjega Kraljevca i Goričana, gdje su se one natjecale. Géza Mandli, predsjednik DVD Letinje, naglasio je važnost gajenja dobrosusjedskih odnosa preko granice, naime, ako dođe do opasnosti i problema, najvažnija je pomoć, a ne tko odakle je. Program je ponudio puhački orkestar letinjske glazbene škole.

SERDAHEL – Hrvatska manjinska samouprava „Stipan Blažetin” među svoje programe uvrstila je sakupljanje izraza starih obrta, zapisivanje nekošnjih običaja i povijesnih trenutaka mještana, odnosno pomurskih Hrvata. Stoga početkom svibnja objavio je natječaj za pisanje životne priče i za sastavljanje rječnika pojedinih zanimanja kako bi se mogao sastaviti svojevrsni almanah. Rok predaje radova je 24. prosinca; ocijenit će ih prosudbena komisija. Za dodjelu nagrada samouprava je odvojila 100 tisuća forinti.

Treći CD umočkoga tamburaškoga sastava

„Mi smo Kajkavci“

Još pred Vazmi je bila gotova treći CD Umočkih tamburašev, koja je izašla iz jurskoga studija pod naslovom „Mi smo Kajkavci“. Na ovom nosaču zvuka sve skupa najdemo 19, uglavnom narodnih jačak, a pjesme „Mi smo Kajkavci“ i „Stara tambura“ su djela umjetničkoga dirigenta i strastvenoga pjevača sastava Ivana Salmera. Novost ove cedejke je da je muški glas pojačan i ženskim pomoćnim vokalom Estere Nemet, Eve Palmaj i Anike Radović. Uz osnivače ove tamburaške grupe je opet sviralo i novo pokoljenje, tako Kajkavce s instrumenti činu Gabrijela Bališ, Adam Horvat, Adrian Palmaj, Jožef Palmaj, Tamaš Palmaj, Estera Radonji, Tiinde Radonji, Ivan Salmer, Agneš Varhelji, Luca Varhelji, Mate Varhelji. Kajkavci iz prošlosti imaju jur dva albume, „Slatke tajne“ iz 2004. ljeta, a božićne pjesme „Radujte se, narodi“ od lanjskoga ljeta. *tiho*

MOHAČ – U srijedu, 16. svibnja, u predvečernjim satima u mohačkoj Šokačkoj čitaonici priređena je mala svečanost povodom Majčina dana. Djeca, koju podučava mlada učiteljica Bea Janković, tom su prigodom na otvorenoj pozornici izvela prigodne recitacije i pjesme, te prikazala nekoliko plesova (na slici koje smo dobili od organizatora). S vlastoručno izrađenim radovima djeca su čestitala svojim majkama i bakama. Dirljivi trenuci nisu prošli bez suza.

Trogirani u Novom Budimu i HOŠIG-u

Kada mi je dostavljena pozivnica Anice Petreš Németh, predsjednice Hrvatske manjinske samouprave budimpeštanskoga IX. okruga, Novoga Budima, sjetio sam se niza izvanredno uspješno organiziranih i izvedenih programa uzajamne suradnje, sa zbratimljenim Novim Budimom i dalmatinskim, starodrevnim gradom Trogirom što ga je u III. stoljeću prije naše ere, pod nazivom Tragurion, osnovalo grčko stanovništvo s otoka Visa i koji se nalazi u istočnoj dalmatinskoj regiji, povezan s otokom Čiovom, na 21 km udaljenosti od grada Splita. Malo njih znaju da se i Split i Trogir nalaze na popisu UNESCO-ove svjetske baštine.

Na pitanje kako je došlo do gostovanja Trogirana u Budimpešti, predsjednica Petreš rekla nam je: Na temelju i vama dobro poznatih učinkovitih uzajamnih prijateljskih odnosa većinske i hrvatske samouprave našeg okruga, odnosno lanjskog boravka s našim učenicima u Trogiru, imali smo prigode poslušati koncert ženskoga zbora koji nas je oduševio. Osmišljavanje njihova gostovanja dao nam je povod priređivanja ovogodišnjega već tradicionalnog Mjeseca hrvatskog jezika, kulture i znanosti u HOŠIG-u. Riječ je zapravo o gostovanju četrdesetero polaznika gimnazije i njihovih pratitelja, predvođenih ravnateljem, prof. Dujom Mišom, a čije zbrinjavanje naša odgojno-obrazovna ustanova nije imala mogućnosti snositi, stoga je naša samouprava primila na sebe dvodnevne troškove njihova boravka. Vjerujem da su gosti iz Trogira i naše odrasle članove na misi (22. travnja), te naše učenike i djelatnike HOŠIG-a, 23. travnja, uspjeli očarati svojim bogatim umjetničkim programom.

Naime, 22. travnja u novobudimskoj crkvi sv. Emerika s početkom u 16 sati održana je sveta misa koju su na hrvatskom jeziku služili don Tomislav Čubelić, dekan župnog ureda, odnosno katedrale sv. Lovre u Trogiru, i Vjenceslav Tot, naš franjevački redovnik iz Ostro-

gona. Misno je slavlje proteklo u uzvišenoj duhovnoj atmosferi, što ju je uvećao koncertni program izveden pod ravnanjem Marija Miline, prof. na Gimnaziji i ekonomskoj školi Ivan Lucić iz Trogira.

Uz pratnju glasovira Vinka Buble, izvedena su djela Ave, Marija, Hrvatska misa, Gospode, pomiluj, Slava, Vjerovanje, Svet, Blagoslovljen i Jaganjče, a potom također vrhunski djela od kojih izdvajamo Mozartovu Fantaziju, Livačićev Scherzo br. 2, Šostakovićeve Valcerske uspomene, Bachovu Fugu u g-molu i Brahmsove Rapsodije u h-molu.

Uspješnost koncerta sutradan istaknula je i ravnateljica HOŠIG-a Marija Petrič: Prekrasnim pjevanjem i glazbom uljepšali ste nam ovaj dan i ujedno uvećali Mjesec hrvatskoga jezika, kulture i znanosti. Vidim da vam je srce prepuno pjesmom i glazbom koju ste nam donijeli i poklonili. I mi volimo glazbu, baš kao i vi, jer je zapravo ta umjetnost najbliža, najmilija za sve ljude, a za koju ne treba poznavati nijedan strani jezik. Vidi se da mnogo truda ulažete u zbor i glazbu, jer tako lijepo pjevati, tako lijepo svirati znaju samo oni koji to vole i mnogo vježbaju. Hvala vam što ste nam srca ispunili glazbom i ljubavlju koju ste nam donijeli iz vašega prelijepog i osunčanog Trogira. Posebno želim zahvaliti prof. Anici Petreš koja je posredovala da se ovaj krasni i dojmiljivi susret ostvari.

O djevojačkome zboru Srednje škole Ivana Lucića, osnovanog prije 14 godina, uz poruku ravnatelja prof. Duje Miše, valja znati da on aktivno djeluje na regionalnim nastupima. Napose su ponosni na njihov svakogodišnji tradicionalni božićni koncert u trogirskoj katedrali. Osim na županijskoj razini, zbor je do sada sudjelovao i na osam državnih natjecanja u Varaždinu, gdje je osvajao pet puta srebrna odličja i tri puta brončana. Zbor je do sada nastupao u Slovačkoj, Italiji i ovoga puta u Mađarskoj. *M. Dekić*

POZIVNICA

Srdačno pozivamo sve sadašnje i bivše djelatnike i učenike Hrvatskog vrtića, osnovne škole i učeničkog doma na **svečanost obilježavanja 60. obljetnice Hrvatske osnovne škole u Santovu**

Vrijeme: 26. svibnja 2007. – Mjesto: Dom kulture Santovo

Program:

- 9.00 Polaganje vijenaca u spomen preminulim djelatnicima i učenicima škole na mjesnom groblju
 - 10.00 Doček gostiju i uzvanika
 - 10.15 Otvorenje izložbe o prošlosti i sadašnjosti škole
 - 10.30 Svečani program
 - Pozdravni govori
 - Prigodni program bivših i sadašnjih učenika
 - 12.30 Sastanak naraštaja bivših učenika u školi
- Obavijest na tajništvu škole: 06 79/554-313 ili 06 79/554-314. *Organizatori*

Intervju

Razgovor s Ivanom Salmerom, prilikom nove cedejke

„Kad pjevamo, kad sviramo, predake slavimo ...”

Razgovor vodila: Timea Horvat

U zaistinu kratkom roku ste se odlučili da ćete izdati još i dva albume. Zašto tako brzo?

Mi smo planirali izdati dva ploče skupa, božićnu i ovu narodnu ploču, ali prošlo ljeto je bilo za nas puno posla. Onda se je napravilo Umočko veselje, i jednostavno nismo stigli. Prvo smo snimili božićnu, i za studio nij odgovaralo da još lanjsko ljeto snimimo i drugu ploču. Morali smo malo pričekati, i ljetos u drugom mjesecu se je to zgodalo. Jako čuda pjesam imamo na ovoj ploči, a puno je stalo to vrijeme da uvježbamo sve tako pošteno, i da ljudi ki budu to slušali zaista uživaju. Studio se je dvakrat selio u Umok, tamo smo snimili cedejku u Seoskoj kući i onda jedan cijeli tajeđan smo išli u grad Juru. Zatim rizanje, mišanje, ekstra pjevanje, neke dodatke u muziki još snimiti, zavolj toga smo malo kasnili, ali hvala Bogu još pred Vazmi je bila vani ova ploča.

Čiji je naslov Mi smo kajkavci? U tvojoj jački pod istim nazivom se piše „Kad pjevamo, kad sviramo, predake slavimo ...” To treba naglašavati?

Da, jer mi smo kajkavci. Kade djelam, ono selo, oni ljudi, oni su kajkavci i ja sam htio da to budu svi znali. Nisam nek ja htio nego i cijelo društvo da ljudi saznaju da tamo živu kajkavci. Ovdje na blizini nimamo kajkavskog sela, zvana Vedešina i Umoka, a ova su susjedna sela. Pokidob u Vedešinu nimaju nikakovo društvo, a naš ansambl postoji već ljeta dugo, mislili smo da se moramo pojaviti ovako da ljudi zapametu da ima još kajkavcev, da još postoju i da budu znali i drugi za nje.

Koje pjesme sadrži cedejka?

Mi smo se brinuli za to da bude svakakvih pjesam na ploči. Gradišćanskih, dalmatin-

skih, slavonskih, bunjevačkih, šokačkih i moje dva komponirane pjesme. Htili smo da bude i ov album šarolik da se bude puno pjevalo na njemu i zamolili smo neke divojke da nam pomažu, što se tiče vokala. I sad sve bolje zvuči. Moramo to još izvježbati i uživo tako da kad budemo predstavili ploču, ne znam još kada, da to bude isto tako zvučalo uživo kot i na snimki.

Imate tri ploče, a niste imali nijednu promociju. Zašto?

Slatku tajnu, onu prvu ploču mislili smo da ni tri predstaviti. Ne znam zbog čega, ali ovako je ispalo. Božićnu ploču napraviti je bilo dost naporno, a vrijeme bilo malo. Za ovu treću smo jur planirali prezentaciju u majušu, ali sad jur znam da neće ići kad imamo puno nastupov. Moramo neki drugi termin najti, junij misec je ispao, morebit u juluju će biti konačno prezentacija.

S jedne strane pak nememo izjaviti da je neka promocija bila nedavno u Savskom Marofu. Publika je bila očividno oduševljena od vas i od vaše glazbe, i od toga, kako si znova uspio dotirati svoje svirače do nekog muzičkoga vrhunca...

Jednostavno ja imam svoju misao o tamburaškoj glazbi i što ja izmislim, to tako mora i biti, zato se i trsim. I ja sam čutio da je publika u Savskom Marofu bila predivna i cijenili su nas burnim aplauzom. Moji najmladji tamburaši, ki još ni ljetodan nisu s nami, za nje je bilo to još važnije, jer prvi put su mogli čuti u hrvatskoj sredini kako je odlično, pošteno i čisto svirati. I nadalje su mogli osjetiti da koliko to ima vridnosti i da sve ovo nij samo zabava nek i nekakov dar za dušu i srce drugih ljudi. I ja sam bio iznenađen na ovom nastupu, kako su znali moji tamburaši iz mojega pokreta, jednog pogleda što ja očekujem od njih. Samo se okrenem, i oni znaju što bih ja htio od njih, a to je za mene prekrasno.

Kako dalje? Koje plane još čuvate, odnosno nosiš ti u svojem mozgu?

Kako kod svakoga društva, i kod nas ima krize. Negda se to pojavi, ali ja sam za to u Umoku, ne samo onde nego u bilo kojem društvu, da se to riješi. Sad smo mi došli na neku kriznu točku, ali nadam se, i skoro bih rekao da sam siguran da ćemo to moći riješiti. Sviranje mora poiti dalje i ne smimo pustiti on nivo što smo jur stigli jednom.

To mora ostati. Još ne znam dokidob, ali za nekoliko ljet sigurno, jer u Umoku nij podmlatka, a tako je za nas jako teško planirati, recimo za budućnost. Tamburašem sam rekao na početku, bit će da lipo postepeno idemo na vrhunac, tamo ćemo neko vrijeme i biti. A zatim pak mora doiti i pad. Dokle se to može držati na amaterskom polju ta vrhunski nivo, ja ću se truditi to održati, dokle morem. Kad ne budem već mogao, onda će ostati prez tamburaškoga orkestra.

Mi smo se sad rano spustili u tu krizu i krajnje padanje. Bolje dajmo spomenuti kakove nagrade, ocjene imate u svojem vlasništvu. Koliko mi je poznato, vrijeda se ganete i na još jednu državnu kvalifikaciju?!

Pripravljamo se 20. majuša u Juru, onde će biti za plesače državna kvalifikacija, ali i mi moramo biti uvježbani da budu postigli onu nagradu koju imamo i mi, svirači. A to je županijska i državna zlatna kvalifikacija, a prođuće ljeto smo dobili od Saveza KOTA, u narodnosnoj kategoriji, posebno odlikovanje. Mislim da je to najveće priznanje za naše djelo. Ja bih htio da čuju na čim već mjesti da je u Ugarskoj jedno malo, skoro zaboravljeno hrvatsko selo. Svaki misli da što će nam Umok, tamo gor ne govoru hrvatski. Ne govoru jako, ali dušu imaju hrvatsku. I to se mora cijeniti. Kad bi oni mogli govoriti hrvatski, kad bi bili imali u prošlosti one mogućnosti ke su imala ona veća sela kot Koljnof i Petrovo Selo, sve bi bilo drugačije. Nisu imali prilike, ali im je interes narasao prema Hrvatstvu. Njih jednostavno ne smu zabiti, to bi morali svi upametzeti ki su za Hrvate, ki nisu za se, i ne peču si samo svoje. Svi oni bi morali gledati na to da jedno malo selo, bilo koje, ko ima poteškoće, tomu se mora pomoći, to se mora priznati, posebno kad se zna da tamo teče vrhunsko djelo.

Četvrta ploča?

To još ne znamo, tajna je. Najprije ćemo slaviti, za dva ljeti desetu obljetnicu, ako to doživimo. Zatim se moremo razmišljavati, ali to se već zna, ako bude još ov sastav, napraviti ćemo si jednu izvanrednu ploču. Ali to je, kako sam i prije rekao, zasad još tajna.

NATJEČAJ 2008

Mađarski prosvjetni zavod (Magyar Művelődési Intézet) i Lektorat za likovnu umjetnost (Képzőművészeti lektorátus) drugi put zaredom raspisuje narodnosni fotonatječaj na temu

„**Prošlost i sadašnjost naših narodnosti**”.

Ovom djelatnošću Zavod želi naglasiti da je Mađarska država šarolike i bogate kulture.

Cilj je Zavoda da sudjeluje u oblikovanju povijesne samobitnosti, u očuvanju građevne i duhovne kulture nacionalnih i etničkih manjina u Mađarskoj, te da ova neprocjenjiva vrijednost postane poznatom i dokumentiranom.

Cilj je da se napravi fotoizložba koja će preko materijalnih spomenika predstaviti prošlost i sadašnjost manjina koje žive u Mađarskoj.

Nadalje, da što više njih ovjekovječi svoje doživljaje, i da ih putem fotoizložbe predstavi i drugima. Od pristiglog materijala, koji će ocijeniti stručni žiri, planira se priređivanje putujuće izložbe i izdavanje fotoalbuma.

Uvjeti natječaja:

- Natjecati se može svatko** bez obzira na dob, zanimanje i prebivalište.
- Cilj je fotodokumentacijskog natječaja, s jedne strane, da dokumentira i predstavi građevnu kulturnu baštinu nacionalnih i etničkih manjina u zajedničkoj nam domovini Mađarskoj. S druge strane, da sve ono potrebno za opstanak manjina što je sagrađeno, obnovljeno ili podignuto nakon demokratskog preobražaja (primjerice: škola, domovi zajednica, spomenici, spomen-križevi, crkve, kapelice, kalvarije, groblja, križevi krajputaši, podrumi, mlinovi, gostionice, seoski domovi kulture, stari i suvremeni domovi udruga, narodnosni događaji i drugo) bude dokumentirano i pogodno za predstavljanje.
- Kategorije:**
 - dokumentarna fotografija
 - umjetnička fotografija
 - reportažna fotografija.
- Jedan natjecatelj može poslati **najviše 15** crno-bijelih i kolor fotografija izraženih na papiru – pravljenih bilo kojom tehnologijom – među kategorijama u bilo kojem rasporedu.
- Slike moraju biti formata **13 x 18 cm**.
- Na poledini svih fotografija** neka bude čitljivo naznačen – isto kao i na prijavnom listiću – redni broj fotografije, ime i adresa autora. Ime naselja, županije ili drugo točno određeno zemljopisno mjesto gdje je slika napravljena. Prijedlog je organizatora da se svi ti podaci napišu na samoljepljivu etiketu, te samo zatim nalijepi na poledinu fotografije. (Slike dostavljene bez osnovnih obavijesti neće se proslijediti stručnom žiriju.)
- Natjecatelji moraju popuniti **prijavni list**. Informacije na prijavnim listu moraju se slagati s čitljivim informacijama na poledini svake fotografije.
- Mađarski prosvjetni zavod i Lektorat za primijenjenu umjetnost želi zadržati slike ako to natjecatelj dopusti. Pri kasnijem korištenju slika, pridržavat će se zakona o autorskim pravima.
- Slike za izložbu odabrat će stručni žiri koji će biti sastavljen od suradnika Zavoda i stručnjaka pojedinih nacionalnih i etničkih manjina.
- Organizatori izložbe su Mađarski prosvjetni zavod i Lektorat za likovnu umjetnost.**
- Otvorenje izložbe i predaja nagrada održat će se početkom ožujka 2008. godine. O točnom datumu autori će biti pravodobno obaviješteni.
- Natjecatelji **ne moraju platiti prijavninu**.
- Nagrađivanje:** 1.-5. mjesto umjetnički fotoalbum u vrijednosti od po 5000 Ft. Posebne nagrade: 10 komada umjetničkih fotoalbuma u vrijednosti od po 3000 Ft. Broj posebnih nagrada može biti veći bude li drugih preporuka.
- Kalendar izložbe:**

Rok dostavljanja fotografija: 30. studenoga 2007.
 Stručna ocjena: 20. prosinca 2007.
 Obavijest o odluci stručnog žirija: 15. siječnja 2008.
 Planirano otvorenje izložbe: 1.-16. ožujka 2008.

Sve one fotografije, koje autori neće predati za arhiviranje, i koje neće ući u materijal za izložbu, Zavod će vratiti poštanskim putem do 28. veljače 2008.

Daljnje obavijesti:

Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus, 1011 Budapest, Corvin tér 8.
 Lukács Mária, Tel.: (1) 225-6043; tel/fax: (1) 225-6041; e-mail: lukacs@mimi.hu
 Obavijest o natječaju i prijavni list dostupan je na adresi www.erikanet.hu.

Oživljavanje djela Balinta Vujkova

Obilježavajući dvadesetu obljetnicu smrti pjesnika, pripovjedača i sakupljača proznoga narodnog stvaralaštva bunjevačkih Hrvata Balinta Vujkova, 23. travnja na njegovu grobu na Kerskom groblju okupila se njegova obitelj te prijatelji i poštovatelji njegova lika i djela. Položeno je cvijeće na njegov grob te postavljena ploča s njegovim navodom u kojem, među ostalim, stoji: „Narodu pruži ono što razumije. A to je ispred svega njegov govorni jezik kojeg je ipak usisao, s materinim mlikom! Uz to – ja 55 g. vjerujem – taj je jezik krasan i prekrasan. Vjerujem čak i to, da sam ga ponekad uspio „fotokopirati” u toj ljepoti.” „Vjerujemo da je njegov sin Franjo dao najveći doprinos koji je mogao za svoga života da oživi djelo svoga bače. I obitelj koja je ostala iza Franje upravo to čini. Danas sam ponosna što mogu reći da prašine više nema na njegovu djelu, da sve ono što je on stvarao, sada živi u odjelima djece koja pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku, da zvučna edicija koju nastavlja Radio Subotica i tim tragom pokušava slijediti ovo veliko djelo, živi tako što jednostavno svjedoči da je ova riječ neuništiva. Možda je to pravi spomenik Balintu Vujkovu – riječ koja i dalje živi. Ako znamo da narod živi u jeziku, onda danas možemo posvjedočiti da ovaj narod ima i budućnost”, rekla je ovom prigodom Katarina Čeliković. Najveća zasluga Balinta Vujkova je što je gotovo 57 godina sakupljao, obrađivao i komentirao prozno stvaralaštvo Hrvata, posebice bunjevačkih Hrvata, na cijelom teritoriju nekadašnje SFRJ, potom Austrije, Čehoslovačke, Mađarske i Rumunjske. Do smrti objavljeno mu je više od dvadeset knjiga, a posthumno još desetak. Spomen na Balinta Vujkova zajednički su organizirali njegova obitelj i Organizacijski odbor Dana Balinta Vujkova.

Ljiljana Dulić

Trenutak za pjesmu

Josip Gujaš Đuretin

Na izmaku

Lutam ulicama
 sa zaklanim nadama u sebi
 Gase se svetla u daljinama
 Jedan fenjer
 u daljini još gori
 i naglo se gasi poput meteora
 To sam bio ja
 I bez interesa prolazim ulicama
 jer za sve to znam

Koncertni čar Marka Perkovića u Sisku

Thompson pjevao i za gradišćanske prijatelje

Thompsonove jačke je najprlje začela u Gradišću svirati, ujedno i popularizirati židanska Mlada generacija. Odonda njegove pjesme se na zapadnom dijelu Ugarske širu, slušaju i sve već se najdu na listi muzičkih željov. Isto tako je danas pred svimi poznato da smo Thompsona jur nekoliko puta pokušali dobiti za Petrovo Selo, ali zaufanje nas ne ostavlja da ćemo ga jednoč i imati na petrovskoj pozornici ter da ćemo i ovde doživiti takov frenetični koncert kot pred kratkim u gradu hrvatskih pobjedov, u Sisku 1. majuša, utorak. U stari varoš su dospili autobusi iz Gradišća točno u 16 uri, ali to je nek vkanjba bila da ćemo moći tako rano otpodne ugledati najvećega gosta toga dana. Veliko područje su okupirali prodavači Thompsonovih majic, kapov, šalov i različnih sitnic, bojsek smo upali na sredinu majuškoga veselja. Bezimeni predorkestar je bolje za sebe svirao dalmatinske šlagere, teklo pivo i vino, janjetina se je pekla, a kako smo se približavali k sedmoj uri, masa je bila sve veća. Po plakata na to vrime je bila najavljena koncertna promocija najnovije CD-ploče *Bilo jednom u Hrvatskoj*. Turneja Marka Perkovića je štartala iz Vukovara 13. aprila, i završit će se 16. junija u zagrebačkom Maksimiru. Sisak je jur bila šesta štacija toga koncertnoga putovanja. Hrvatska stranka prava u spomenutom mjestu prez ulaznic je pozivala u loznu dolinu veseljake, kad se je pak škurina srušila na nas, veljek je postalo jasno, zašto smo morali toliko čekati. Različiti vizualni i zvučni efekti su dovalili pažnju do onoga lika ki je stao za mačom na oltaru domovine. Početne riči prve pjesme iz cedejke su se zagrmile „*In principio erat*

verbum“, i već je zaorila pjesma u megadecibeli, „*kiše padaju, polja rađaju, djeca sanjaju, nije nas ostavio Bog*“. Većtisuć ljudi je se je ovde lepršalo, dokle je Thompson pjevao za putnike i osječkoga načelnika, a u dobrodošlici Gradišćanskim Hrvatom iz Ugarske je izjačio hit *Prijatelji, često mislim na vas*. Pravoda je ova pjesma za skoro osamdeset ljudi iz Židana, Unde, Hrvatskih Šic, Gornjega Četara, Narde, Plajgora, Prisike, Petrovoga Sela postala jedna od najdražih. Dobro poznate melodije su se mišale s najnovijimi pjesmami, iz starijih do najnovijih vrimen. Za čas je goruća baklja letila prema publiku iz prvih redov, a neke

Iz Hrvatskoga Židana su najvećimi doputovali u Sisak

floše su bile upućene prema pozornici. Thompson je na sredini jačke zaustavio ritam, molio je nazočne za pristojno ponašanje. To je bio jedini incident krez koncert, on je prez sumlje nadvladao publikom. Hrvatski barjaki na sve već mjesti su se težili prema nebu nad mirnimi, čarobnima, mladima obrazi. U nekoj ruki je zablitalo čislo. Ni rivnje, ni mrskih pogledov nij bilo, u iznenadjujućoj harmoniji su se nepoznati objamili pred svirači na „*Tamo gdje su moji korijeni, sto ljepota živi u meni ... la la lala ... Tamo nosim svaku pobjedu svojoj zemlji, svome narodu*.“ Sve je bilo na mjestu, solo na gitari, profesionalnost nij dozvolila nijednu grišku još i skoro puni Misesec je bio nazoči kot dekoracija nad kulisami. Samo je bilo potribno vjerovati u strašnoj moći zajedništva, u čistimi ćuti tvrde, ali istinske riči umjetnika i njegove muzike: „*Nek se čuje, nek se zna, nek vijori zastava, neka niko ne dira u moj mali dio svemira*.“ Thompsona moreš obožavati ili ga oduravati, ali nikako ne moreš hladnokrvno, mirnim srcem biti sudionik njegovoga koncerta. Pred njim je tribi obavezno bućati, skupa pjevati iz cijeloga guta, skakati iako te pot obajde od glave do pete i još čvršće stiskati med prsti on komadić hrvatske zastave ka je onu noć nosila poruku od njegovoga omiljenoga naroda. Unutar i zvan granic ...

-Tiho-

Bogatstvo ...

Pjevački zbor iz Staroga Grada

Nadalje mnogo nastupa

U sumartonskome Seoskom domu 20. travnja održana je skupština KUD-a Sumarton, koji je lani slavio desetu godinu postojanja. Sjednica se odvijala prema dnevnome redu, voditelji sekcija izvijestili su o lanjskom radu, a predsjednik o financijskom stanju, te se raspravljalo o planovima u tekućoj godini.

U Sumartonu nije teško sazvati skupštinu, naime, članovi pojedinih sekcija svakog petka susretnu se u domu kulture na probama. I ovaj put su se spremali i na probu, no sjednica se produljila do kasnih sati, pa je ovaj put izostala.

Nakon pozdravnih riječi predsjednika Društva *Jože Đurica* voditelji sekcija saželi su prošlogodišnji rad:

Janica Vlašić govorila je o radu etnološke sekcije koja prikuplja stare predmete i fotografije. Lani se zbirka povećala s nekoliko predmeta, ali se čeka dovršetak zavičajne kuće u selu, koja bi se uredila s tim predmetima. Sekcija je priredila izložbu prilikom obljetnice.

Laci Hederić, voditelj puhačkog orkestra, žalio se na probleme okupljanja svirača, naime, raštrkani su, studiraju, rade na raznim mjestima i sviraju u kaniškom orkestru, stoga mogu se okupiti samo iznimno rijetko. Puhači su lani nastupili dva puta na berbenoj povorci i na proslavi obljetnice. Na žalost budućnost sekcije je upitna.

Silvija Hederić, voditeljica sekcije folklor, spomenula je problem broja plesača, koji također izostaju zbog posla, mnogi rade i subotom. Plesači su u 2006. g. imali tri nastupa u Serdahelu, Lentibi i na obljetnici, ali ne zbog toga što nisu imali poziva, nego se nisu uspjeli okupiti.

Umjetnička voditeljica plesača *Andreja Fehervari* nadopunila je izvješće. Plesači znaju plesati pet koreografija hrvatskih plesova, koraknuti bi se moglo tako da se zatraži pomoć od stručnjaka za nove koreografije. U Hrvatskoj je iskrsla potreba i za mađarskim plesovima, pa bi trebalo na repertoar staviti i neke mađarske plesove. Treba hitno riješiti i nabavu nota za tamburaše kako bi mogli pratiti glazbom određene plesove, jer svugdje se traži živa glazba.

Mješoviti pjevački zbor je bez stručne voditeljice, reče *Tünde Kuzma*, voditeljica sekcije, naime, zbog tragičnih događaja u obitelji voditeljica je otišla. Pjevači svakog tjedna probaju, ali bez stručnjaka ne mogu napredovati u željenoj mjeri.

Najaktivnija sekcija KUD-a jest tamburaška. *Žolt Trojko*, voditelj svirača, nije nabrajao nastupe jer ih je lani bilo podosta, a sudeći po pozivima, bit će ih i u tekućoj godini. Svirači su marljivi i vidljiv je razvoj u kvaliteti. Uskoro, 28. travnja, nastupat će na festivalu tamburaša u Prelogu, koja je jedna vrsta kvalifikacije. Voditelj je s radošću govo-

rio i o podmlatku, 13-ero djece petog razreda uči svirati tamburicu. Uбудuće trebalo bi ulagati u glazbala, potreban bi bio jedan bajs i brač te sašiti za svirače narodnu nošnju.

Na razne prijedloge odgovorio je sumartonski načelnik *Lajoš Vlašić*, koji je i sam član Društva. Izvijestio je nazočne o tome da je Mješoviti odbor Međimurja i Pomurja zasjedao u Čakovcu, na kojem je bio nazočan i župan *Josip Posavec*. On je obećao svesrdnu pomoć na polju kulture, upravo zbog toga predsjedništvo treba sastaviti pismo u kojem će napisati svoje zamisli, želje, koje mogu biti i materijalnog karaktera, npr. nabava čizama, odnosno može se tražiti pomoć koreografa i slično, i to dostaviti Odboru. Inače, samouprava i nadalje želi potpomagati KUD i materijalno i moralno, te se ponosi njegovom djelatnosti.

Predsjednik je sažeo izvješća, koja su nakon toga prihvaćena, a potom je izvijestio članove o financijskome stanju Društva i o proračunu za ovu godinu.

Mjesna samouprava svake godine s milijun forinti potpomaže djelovanje KUD-a, to će učiniti i ove godine, pa se s ostacima od prošle godine organizacija može očekivati 2.370 tisuća forinti prihoda. Iz tih materijalnih sredstava bi se kupila narodna nošnja, pojačalo, glazbala, 620-ak tisuća se predviđa na priredbe, isto toliko na putne troškove, naime, Društvo je pozvano u Stare Jankovce i u Ljubljano, a organizira li se tamburaški tabor u Šopronu, Društvo će financirati troškove sudionika.

U 2007. g. već su ostvareni neki programi u suradnji s mjesnim ustanovama, to je bilo Vincekovo, Lakovni četrtak, fašnik, farbanje jaja, natjecanje vinara i Dan umirovljenika.

Planira se Đurdevo, preskakivanje ognja, postavljanje majskog drveta (majpana), Dan sela na Duhove, priredba prigodom proštenja na Antunovo, glazbeni tabor, berbena povorka, ljuštenje kukuruza, Martinje, a usklade li članovi svoje godišnje odmore, možda i tabor na moru u kolovozu.

Skupština je donijela odluku o preinaci (modificiranju) statuta, u kojem želi uvrstiti imenovanje određene osobe za počasnoga člana Društva. Za počasnoga člana predložen je Mirko Novosel Miškec, profesor, humorista, tamburaš iz Križevaca, koji je od samih početaka (1996.) zdušno potpomagao Društvo s nastupima, uspostavljanjem veza s kulturnim skupinama iz Hrvatske, nabavom glazbala.

Na kraju sjednice *Silvija Hederić*, voditeljica plesачke sekcije, izjavila je da zbog zauzetosti ne želi obnašati tu dužnost. Skupština je to prihvatila, te izabrala novu voditeljicu sekcije *Esteru Kramarić*.

beta

Markovo 2007. na Vancagi

Blagoslov mladog žita s bogatim kulturnim programom

Tradicionalno slavljenje žita i kruha počinje u rano proljeće, na Markovo, kada ozeleni prva pšenica i svećenik blagoslivlje mlado žito na njivi. Nekada je u poljoprivrednim krajevima to bio blagdan, kad su motike i plugovi mirovali, a služila se sveta misa za usjeve i plodove zemlje, zajednički se pomolilo Darodavcu žetve za dobru žetvu, čime i danas u bunjevačkih Hrvata započinje Dužijanica, koja će se završiti žetvom, natjecanjem risara, a zatim i velikom završnom svečanošću.

Prije nekoliko godina Općeprosvjetno središte na Vancagi upravo taj dan odabralo je za pučko slavlje, koje je po običaju i ove godine – u subotu, 28. travnja – započelo hrvatskom misom i blagoslovom žita, nastavljeno bogatim kulturnim programom i gastronomskim natjecanjem, a završeno pučkom veselicom. Prijepodne je položeno i cvijeće na grob bunjevačkohrvatskoga pjesnika Stipana Grgića Krunoslava, kojemu je u spomen lani postavljena i spomen-ploča na školskoj zgradi.

Kako nam uz ostalo reče ravnatelj Joso Ostrogonac, nisu uspjeli naći hrvatskoga

svećenika, pa je misu na hrvatskom jeziku i blagoslov žita predvodio mjesni župnik József Reusz. Misu je ove godine pjevao Crkveni pjevački zbor iz Dušnoka, a ona je uljepšana i pratnjom TS «Bačka» iz Gare pod vodstvom Stipana Krekića.

Svojom nazočnosti Markovo su uveličali konzul gerant Generalnoga konzulata Republike Hrvatske u Pečuhu Vesna Njikoš Pečkaj, te predsjednici hrvatskih manjinskih naselja iz okolnih naselja, a okupilo se četiristotinjak gostiju i sudionika.

Svečanost je u 15 sati na Trgu svetog Stjepana ispred škole nastavljena prigodnim kulturnim programom na otvorenom u okviru kojega su se predstavili polaznici vrtića, Folklorna skupina tamošnje škole, Pjevački zbor umirovljenika, Folklorni ansambl «Bunjevačka zlatna grana» i Orkestar «Čabar» iz Baje, TS «Orašje» iz Vršende(i Mohača), a kao glavni gost nastupio je KUD «Zora» iz Mohača. Istovremeno na dvorištu škole započelo je i gastronomsko natjecanje, koje je nakon programa završeno proglašenjem rezultata i zajedničkom večerom svih sudionika programa.

Nakon kulturnog programa, već po tradiciji, otvorena je i bačva vina, a prve kapi dobrog crnog vina natočio je naš poznati pjesnik s bačke ravnice Marko Dekić, koji svake godine obavlja ovu odgovornu zadaću. Zatim je slijedila pučka veselica koja je uza zvuke tambure potrajala do zore. Okupljene je zabavljao Orkestar «Čabar» iz Baje i gostujući sastav. S. B.

Eva Adam i Kata Šujović

U salantskoj osnovnoj školi šezdesetak učenika pohađa nastavu hrvatskoga jezika, a o njima i njihovim uspjesima brinu se dvije nastavnice: Eva Adam i Kata Šujović.

Već nekoliko godina u školi se koncem travnja organizira školsko natjecanje u kazivanju stihova uz potporu hrvatske samouprave sela.

Nije to obično natjecanje. Nastavnice i ravnateljica škole gđa Balogh, skrbe o tome da sva djeca koja pohađaju nastavu hrvatskoga jezika sudjeluju ovom natjecanju. Nije mali trud naučiti polaznike da hrabro stanu pred šesteročlani ocjenjivački sud i kazuju stihove. Mnogo se uči u danima pred natjecanje i puno se sprema, vježba i po razredima i pojedinačno sa svakim djetetom. Kako nam reče predsjednik salantske Hrvatske samouprave Mijo Štandovar, namjera je samouprave populariziranje nastave hrvatskoga jezika i među djecom i među članovima nastavničkoga zbora, a i u samome selu. Jer i toga dana školsku knjižnicu napunila su ne samo djeca već i radoznali roditelji, prijatelji, bake ... I oni su zajedno s njima uživali u prazniku hrvatske riječi.

Natjecanje je održano uoči seoskoga proštenja (kirbaja, bučure) u srijedu, 25. travnja. Ocjenjivački sud činili su članovi Hrvatske samouprave: Mijo Štandovar, Marija Ištoković, Rita Pavić, Jelica Darvaš te odgovajateljica seoskoga vrtića Eva Kapitanj, a predsjednica ocjenjivačkoga suda bila je Branka Pavić Blažetin, glavna i odgovorna urednica Hrvatskoga glasnika.

Djeca su se natjecala u nekoliko kategorija. Okupljene i djecu pozdravila je prigodnim riječima nastavnica Eva Adam, a tada je riječ predana njima.

U kategoriji prvoga razreda natjecalo se šestero učenika. Oni su birali stihove hrvatskih pjesnika iz matične domovine, ali i iz Mađarske. Najbolji rezultat, prvo mjesto, podijeli su Šara David i Sabrina Rastik, drugo mjesto podijeli su Pavao Marković i Melánia Kaposi, a treći je bio Mario Stanić.

U kategoriji drugoga razreda našli su se veoma vješti interpretatori, stoga ocjenjivački sud nije imao nimalo lagan zadatak. Prvo mjesto osvojio je Siniša Kovačević, drugo Krisztián Keresztesi, a treće Edina Czukur.

U kategoriji trećega i četvrtoga razreda poslušali smo već zahtjevnije stihove, ali su

Salanta

Natjecanje u kazivanju stihova uoči Markova

„Ne živi čovjek samo o kruhu nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta ...”

djeca pokazala zavidno znanje u njihovu kazivanju. Prvo mjesto osvojila je Bianka Baranyai, drugo Karmen Križić, a treće Noémi Orosz.

U kategoriji petoga razreda natjecalo se 11 učenika. Prvo mjesto pripalo je Viktoriji Križić, drugo Dominiki Stanić, a treće Lilli Szendrői. Učenici šestoga, sedmog i osmog razreda natjecali su se u zajedničkoj kategoriji, njih osmero, a najbolja je bila Judita Šokac, drugo mjesto pripalo je Adrien Surján, a treće je osvojila Vivien Túróczi.

Pošto su proglašeni rezultati i podijeljeni prigodni pokloni najboljima, a uz pomoć i potporu Hrvatske samouprave koja je financirala natjecanje i poklone, sva su djeca dobila spomenice i prigodne poklone, školski pribor, čokolade, bombone.

Nazočnima se obratio i predsjednik Hrvatske samouprave Mijo Štandovar naglasivši važnost ovakvih natjecanja i razvoj hrvatskoga jezika u školi i u selu. Samouprava će nastaviti pomagati nastavu hrvatskoga jezika

u skladu sa svojim materijalnim mogućnostima, te je pozvao djecu na aktivnost. Na samome kraju svi skupa stali su pred naš objektiv i još jednom ovjekovječili ovo masovno natjecanje iz kazivanja stihova na hrvatskom jeziku u salantskoj školi. *bpb*

Dva Gradišćanci na CD-ploči HKD-a

Marko Šteiner

Silvana Pajrić

Mogli bi reći da ništa novoga nij pod nebom, kad pomislimo na to kako će se vrieda snimiti glas najuspješnijih izvođačev na GRAJAM-u, u njegovanju Croatice. K ovoj visti sliši da Gradišćansku jačku mladih imaju i u Austriji, a tamo je krajem marcijuša jur prezentirana cedejka najboljih pjevačev i pjevačic. Glazbeni produkt, pod naslovom GRAJAM *Narodni hiti*, sadrži sve skupa 16 gradišćanskih narodnih jačak, u jako zanimljivoj, takorekuć i modernoj obradi. Aranžmane za jačke je napisao Feri Fellingner a tonski tehničar je bio Karl Idl, suradnik ORF-a. Hrvatsko kulturno društvo u Gradišću je angažiralo mlade od 8 do 17 ljet

starosti, med kimi su i dva naši Gradišćanci. Koljnofka, Silvana Pajrić učenica 4. razreda OŠ Mihovil Naković je uspješno nastupala i na četarskom GRAJAM-u, a na dotičnom nosačem zvuka jači *Maricu rožicu*. Drugi odlikovani naš pjevač ki je zaslužio da sudjeluje na ovoj cedejki je Židanac, gimnazijalac HOŠIG-a, Marko Šteiner ki je uz ostalo i veliko glazbeno običanje Gradišća. Koliko je poznato, on je strastveni pjevač zabavne rock-grupe Mlada generacija, a lani smo mu se mogli veseliti i kot Thompsonovoj gradišćanskoj kopiji. Na ovoj ploči je otpjevao *Posijal sam ripu*.

-Tiho-

Iz života martinačke škole

Da su martinački učenici aktivni, pokazuju to i njihova imena na našim stranicama. A da vole plesati i narodne i moderne plesove, pokazuju njihovi nastupi i izvrsni rezultati na mnogobrojnim natjecanjima. Tako su članovi školskoga kružoka modernoga plesa ujedno i članovi društva «Táncoló cipellők SE», njih petnaestero, 22. travnja nastupili u Tápiószágu, naselju udaljenom 40-ak kilometara od Budimpešte na I. državnom amaterskom plesnom festivalu „Silver Dance“. Martinačku djecu na nastup pratili su i brojni roditelji. U velikoj konkurenciji natjecanje je trajalo od

ranih prijepodnevnih do kasnih večernjih sati. Natjecalo se u solo kategoriji, malim i velikim skupinama te u različitim plesnim formacijama. Baš su najmlađi učenici martinačke škole, dječja skupina, osvojili prvo i drugo mjesto u kategoriji «Hip-hop» za male skupine. Natjecatelji i brojna publika tijekom dana imali su prilike uživati u 150 plesnih ostvaraja. Stručnom sudu nije bilo nimalo lako između toliko izvođača izabrati najbolje. Natjecanju su sudjelovali i članovi veće skupine, kružoka modernoga plesa u martinačkoj školi, ali nisu se plasirali među najbolje. (EKS)

Dora Varga
Raketa – 4. r., HOŠIG

Cintia Parádi
Pjesma – 1. r., HOŠIG

Izradila: Dijana Kovačić
iz Fiečehaza

Glasnikova mala učilica

Skrivačice

Poštar mi donosi novine.
Poslije kiše nabuja Kupa.
Nabrali su punu košaru voća.
Sad nam amateri vode društvo.
Ta je svota cijeljoj obitelji dosta.

U svakoj se rečenici krije jedan rodbinski naziv. Primjer: u rečenici «Ana pobra tulipane» krije se riječ brat.

Dopunjaljka

... LIPA.
Uz tri dodana slova biljka je nova.

Greta Kühne
Pjesma – 1. r., HOŠIG

Sonja Červenji
Raketa – 1. r., HOŠIG

GORNJI ČETAR – Osnovna škola sela je prošle subote priredila športsku subotu za školare i njeve roditelje iz pet naselj. Kako je rekao učitelj tjelovježbanja Attila Kratochwill, dopodne su bila na velikom igrališću razna natičanja, bižanje za šikanost, nogometno prvenstvo med razredi, a i natičanje za bicikliste.

KOLJNOF – Učiteljski zbor Osnovne škole „Mihovil Naković“ je organizirao 12. majuša, subotu, uvečer školski bal za dobrotvorne svrhe. Iz čistoga dohotka zabave će financirati namješčaj u prostoriji za stolni tenis. Na fešti su se čuli stari šlageri, bilo je i glazbenoga natičanja, a ostvarile su se i muzičke želje.

NARDA – Na trodnevni izlet u Hrvatsku su otputovali najavljenici u organizaciji mjesne Hrvatske manjinske samouprave minulvi vikend. Zanimljive putne štacije su bile Pula, Brijuni, Poreč, Postojna i u Sloveniji mjesto Martjanci, polag Murske Sobote. Tamo je služio neko vrime kot farnik Jožef Horvat, rodjen u Nardi, i njegov grobni spomenik su isto tako posjetili putnici, a malo kasnije za njega je bila i maša zadušnica u crkvi sv. Martina na Muri.

JURA – Krajem ovoga vikenda će brojne gradišćanske grupe nastupati pred stručnom komisijom za državnu kvalifikaciju. KUD Kajkavci će predstaviti Umočko veselje, Mladi Undanci takaj će odnesti mjesni splet tancev, a četarska, pred kratkim utemeljena folklorna grupa s Dolnjopuljanskim kolom se gane na izmirenju. Sve te tri grupe umjetnički dirigira Undanac Štefan Kolosar. Uza to i židanski Čakavci će se predstaviti pred stručnom komisijom kot i kemljansko Konoplje, pod dirigiranjem Francija Nemeta.

KISEG – Ov povijesni varoš i njegova mikroregija prvi put će ove subote prirediti skupni dan s kulturnimi dogodjaji, predstavami, predavanji ter vinskom izložbom, sajmom predmetov raznih ručnih meštrijov, kušanjem jila, vatrometom ter noćnom zabavom. Pokidob se u ovom kraju nalazu i naša hrvatska sela Plajgor, Hrvatski Židan, Prisika, oni će se uz kiseške Hrvate takaj predstaviti sa svojimi vridnosti. U kulturnom bloku nastupa prisičko Kulturno-umjetničko društvo Zviranjak ter kiseški mišani zbor Zora.

Dojdući Hrvatski dani u Bizonji

Spravišće na Duhovski vikend za jezero ljudi

I ljetos će se ići po selu u šarenoj povorki

– Sedamnaesti put organiziramo Dane Hrvatov u Bizonji, svako ljeto nešto drugačije i nešto novo predviđjamo. Svenek na koncu ovoga miseca, 25., 26 i 27. majuša, kad ćeju biti Duhi, onda se pripravljamo na našu lipu svetačnost – kaže u uvodu našega razgovora Tilda Kőrösi, direktorica doma kulture, ujedno i predsjednica Hrvatskoga kulturnoga društva u Bizonji, ter nastavlja: – Svenek najdemo kakov cilj, ljetos smo mislili da ona sela ka smo blizu jedno drugomu (Čunovo, Hrvatski Jandrof, Devinsko Novo Selo i Bijelo Selo iz Austrije) da mi skupadojdemo, svečujemo našu skupnu kulturu ter uživamo u predstavi kulturnih društav cijeli dan i noć. Na programu je još, isto kot i lani, natičanje u kuhanju, a zatim ćemo i skupa to pojesti. Za povorkom, kulturnim programom ćemo i Hrvatski bal imati sa židanskom Mladom generacijom.

Ljetos će Bizonju posjetiti i partneri iz zagorskoga Šenkovca, s kimi je sklopljena veza pred trimi ljeti. Lani je velika bizonjska delegacija boravila kod njih, a sad je Gradišćanci čekaju s punim srcem veselja. – Šenkovci su naši najnoviji partneri, prvi put mislimo na to i planiramo da ćemo ovu suradnju zapečatiti i u dokumenti. Na ovom smo se jur čuda študerali, jako velike obaveze, dužnosti ne moremo na se zeti jer daljina je ipak daljina. Namjeravamo javno dati svidočanstvo da smo prijatelji i kanimo skupa svečevati i viditi se, ako je moguće, nadalje i u ekonomiji, športu i kulturi. Najvažnije je pak jezično zblizenje.

Kako smo doznali, Bizonjci se pripravljaju i na veliki jubilej, pokidob je pred tridesetimi ljeti utemeljen jačkarni zbor Jorgovan. Na ovom lipom jubileju poiskat i pozdravit ćeju se negdašnji osnivači jačkarov, a i oni ki jur

Tilda Kőrösi, jedna od organizatorov

nisu med nami, ter ćeju se va cimiteru položiti i vijenci spominka. Pjevačko djelovanje u selu je bilo neprekidno, samo jedno ljeto je durala pauza. Odonda su se generacije minjale, ali sadašnja grupa jur tri ljeti postoji i pjeva skupa u ovoj formi.

Lip je običaj u Bizonji da za ovu trodnevnu svetačnost u selu beru i kolače, poharaje subotu dopodne. Ovo će kasnije ponuditi gostom. Ki kani i kako more, daje i male dare za tombolu, a glavna nagrada na Hrvatskom balu bude jednotajedno ljetovanje za dvi peršone u Dubrovniku. Na pozivnici Bizonjci i s geslom pozivaju sve zainteresirane: „Hod’te, ljudi, neka budu Hrvati u velikoj radosti!“ Na pitanje, na koliko gostov računaju organizatori prilikom ove najveće svetačnosti, polag austro-slovačko-ugarske granice je odgovor zvučio ovako: – Okolo 300 gostov će doiti ki su pozvani, tamburaši, plesači, jačkari iz Devinskoga Novoga Sela, Bijeloga Sela, Čunova i Šenkovca i iz Bizonje, a čekamo goste i iz Kemlje, Staroga Grada ki znaju jur najpr svenek da imamo ov veliki program. Ove tri dane sve skupa računamo na jezero ljudi.

-Tiho-

ŠPORT

Športaši – veleposlanici Hrvatske u svijetu

Ostvarivanjem zapaženih rezultata, iz tjedna u tjedan, nižu su uspjesi hrvatskih športaša, koji su uistinu veleposlanici Hrvatske u svijetu.

Blanka Vlašić postavila novi hrvatski rekord u skoku u vis, a Ivana Brkljačić u bacanju kladiva

Blanka Vlašić na Grand Prix mitingu u Dohi osvojila je prvo mjesto s preskočenih 2,04 metra, čime je postavila novi rekord Hrvatske na otvorenome (do sada njezin rekord bio je 2,03 metra) i trenutačno najbolji rezultat sezone u svijetu. Iz trećeg pokušaja preskočila je 2,04, a zatim napala i svjetski rekord na 2,10 metra, ali unatoč tome što je u sva tri skoka bila jako blizu, nije uspjela. Podsjetimo, to je njezin drugi najbolji skok u karijeri, jer na dvoranskom mitingu u Banskjoj Bistrici preskočila je centimetar više. Blanku Vlašić uskoro ćemo vidjeti na domaćem terenu, jer 19. svibnja skakat će u Splitu.

Na istome mitingu Ivana Brkljačić je bacila kladivo na 74,62 metra, osvojivši treće mjesto, te samo u pet dana dvaput popravila hrvatski rekord, nakon što je u Osaki kladivo letjelo 72,15 metara. Ivana Brkljačić time je trenutno druga u poretku za završnicu Grand Prix mitinga, a njezinih 74,62 metra četvrti rezultat sezone.

Ratko Rudić u Kući slavnih

Ratko Rudić, izbornik hrvatske vaterpolske reprezentacije te jedan od najboljih hrvatskih i svjetskih trenera, za svoj trenerski rad i uspjehe u proteklih 25 godina u noći sa subote na nedjelju u američkom gradiću For Lauderdaleu bit će primljen u Kuću slavnih. Time će postati osmi Hrvat u Kući slavnih, u koju su prije primljeni hrvatski športaši Dražen Petrović, Krešimir Ćosić, Mirko Novosel, Đurđica Bjedov, Zdravko Kovačić, Zdravko Ježić i

Zoran Janković. Ratko Rudić osvajao je olimpijska, europska i svjetska zlata, a jedini je izbornik koji je na četirima uzastopnim olimpijskim igrama osvojio odličje, s tri različite reprezentacije bio je svjetski prvak.

Jug Dubrovnik i Šibenik poraženi, ali izgledi još postoje

Premda je u prvom susretu četvrtfinala vaterpolske Eurolige Jug Dubrovnik poražen u Budimpešti od mađarskog Vasasa, članovi i vodstvo hrvatske momčadi nadaju se prolazu u Final Four. Jug je gubio i sa 11 : 6, no na kraju se izvukao s minimalnim porazom 11 : 10, spasivši izgleda uoči uzvratu koji se igra na Gružu 23. svibnja.

U prvoj utakmici završnice Kupa LEN-a vaterpolisti Šibenika na domaćem plivalištu i izgubili su od ruskog Sintez Kazana s rezultatom 12 : 10. Iako su tri četvrtine, do rezultata 9 : 7, imali vodstvo, gostujuća momčad sastavljena od internacionalaca uspjela je pobijediti i osigurati prednost uoči uzvratnog susreta koji se igra 23. svibnja.

Kup Alpe-Jadran: mlada hrvatska nogometna reprezentacija u završnici

Pošto je hrvatska mlada nogometna reprezentacija – vođena izbornikom Draženom Ladićem, vratarom vatrenih koji su 1998. osvojili broncu na SP-u u Francuskoj – savladala Mađarsku s 2 : 0, Slovačka i Hrvatska 22. svibnja igraju u završnici Kupa Alpe-Jadran Miropa. Bit će to posljednja provjera mlade reprezentacije uoči lipanjskog početka kvalifikacija za EP.

S. B.

Vinovita, 13. međunarodni sajam vina i opreme za vinarstvo i vinogradarstvo

Od 9. do 12. svibnja na Zagrebačkom velesajmu

Na sajmu i u natjecateljskom dijelu sajma sudjelovala je i Udruga hrvatskih vinogradara iz Mađarske sa šest uzoraka vina, i sa samostalnim izložbenim prostorom, kazao je za Hrvatski glasnik predsjednik Udruge Mišo Hepp. Raznolikost i kakvoća hrvatskih vina čine nacionalni i gastronomski identitet Hrvatske prepoznatljivim i dojmivim. Hrvatsko vinogradarstvo i vinarska proizvodnja u vlastitom turizmu ima veliko tržište i sigurni put razvoja samo ako vodi računa o domaćem proizvođaču i proizvodu. Nesmiljeno tržište, novi zahtjevi i uvjeti prilagodbe pravilima Europske unije traže brzo reagiranje u usklađivanju zakonodavstva, pristupu proizvodnji, usvajanju novih tehnologija, promišljanju strategije razvoja, i u vinogradarstvu i u vinarstvu. Nove spoznaje i informacije danas su ključni čimbenik razvoja, odnosno opstanka. VINOVITA 2007, najveći regionalni sajam ove vrste, ima zadatak okupiti na jednome mjestu sve zainteresirane iz navedene gospodarske grane radi upoznavanja s najnovijim proizvodima, uslugama, tehnologijama koje se nude u tom sektoru. Prilika za stručno, objektivno i međunarodno priznato vrednovanje kakvoće vina svakog vinara jest i *Međunarodno ocjenjivanje vin*, pod visokim pokroviteljstvom *Međunarodnog ureda za lozu i vino u Parizu (OIV)*. Ocjenom uglednih i licenciranih degustatora OIV-a konkurirate za međunarodno priznatu medalju koja je odličan signal tržištu. Povodom i za vrijeme VINOVITE 2007 održan je i: Natječaj za izbor 2 Hrvatske vinske kraljice, te Natječaj za najboljega mladog hrvatskog vinara 2007. Cilj je sajma okupiti na jednome mjestu sve najznačajnije čimbenike i sudionike ove privredne grane, gospodarstvenike, ulagače, znanstvenike, potrošače ..., predstavljanje novih vina, opreme, sustava i tehnologija u proizvodnji i čuvanju vina, opreme, sustava i tehnologija u vinogradarstvu, poduka potrošača radi poticanja kulture pijenja vina i slaganja hrane s odgovarajućim vinima, okupiti i sve druge zainteresirane sudionike, udruge, promicatelje kvalitetnih vina. I ovogodišnjoj Vinoviti u natjecateljskom i izložbenom dijelu sajma sudjelovala je Udruga hrvatskih vinogradara u Mađarskoj, po staroj tradiciji. Naši vinari imali su jedan od najljepših i najposjećenijih izložbenih prostora sajma, a u natjecateljskom dijelu programa šest naših vinara sudjelovalo je sa šest uzoraka vina te su postigli dobre rezultate.

Želite iz svoje sobe gledati predivno Jadransko more, ili hoćete da vas zadrijeva žubor valova? Rezervirajte apartman kod nas!

**Prišćapac
Apartment Hotel
i Ronilački centar**

Kristalno čisto more, mir, ronjenje ...

Idealno ljetovalište obiteljima, mladencima na bračnom putovanju, ronionicima i svima onima koji visoko cijene slani miris mora, dalmatinsku kuhinju i tišinu.

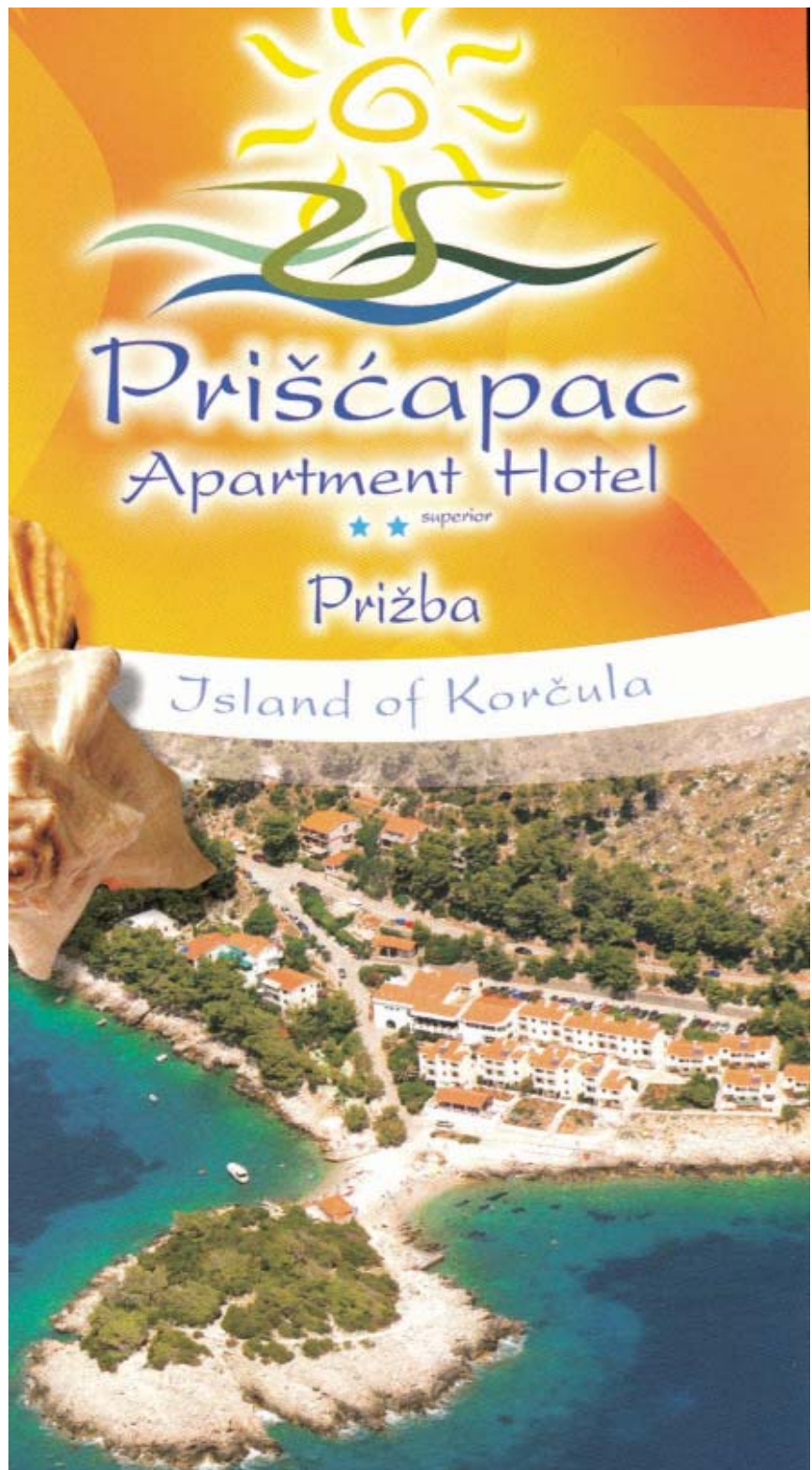
**U ime svih djelatnika čeka
Vas ravnatelj objekta:
Ladislav Romac**

**Telefon: + 385 20 861 178
Mobilni: + 385 99 313 7001
+ 36 30 696 6087**

E-mail: hotel@priscapac.com
Web: www.priscapac.com

**Akcija u pretsezoni
i sezoni!**

**Umirovljenici (62+)
i mladenci na bračnom
putovanju plaćaju 4 dana,
ali ostaju 5 dana,
plaćaju 5 dana, ali ostaju
7 dana, plaćaju 7 dana,
ali ostaju 14 dana!**

GLAVNA I ODGOVORNA UREDNICA: Branka Pavić-Blažetin, tel.: 72/435-416, e-mail: branka@croatica.hu, NOVINARI: Stipan Balatinac (zamj. gl. i od. urednika), tel.: 79/454-614, e-mail: baltinac@croatica.hu, Bernadeta Blažetin, tel.: 93/383-034, e-mail: beta@croatica.hu, Timea Horvat, tel.: 94/315-479, e-mail: tih@croatica.hu, LEKTOR: Živko Mandić, tel.: 1/256-0765, e-mail: zsviko@croatica.hu ADRESA: 1065 Budapest, Nagymező u. 49. Tel./Fax: 1/269-2811, tel.: 1/269-1974, e-mail: glasnik@croatica.hu – ZA POŠTANSKE POŠILJKE: 1396 Budapest, Pf.: 495. OSNIVAČ: Savez Hrvata u Mađarskoj. IZDAVAČ: Croatica Kht. RAVNATELJ: Čaba Horvath. List širi posredstvom Mađarske pošte, na osnovi pretplate na žiroračun: CITIBANK Rt. 10800014-30000006-10612032, redakcija Hrvatskoga glasnika i alternativni širitelji. Pretplata na godinu dana iznosi: 5200,- Ft. List pomaže Javna zaklada za nacionalne i etničke manjine u Mađarskoj. Rukopise, fotografije i crteže ne čuvamo i ne vraćamo. TISKARSKA PRIPREMA, TISAK: CROATICA Kht., 1065 Budapest, Nagymező u. 49.

HU ISSN 1215-1270